

РЕШЕНИЕ

№ 484

гр. София , 26.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на четиринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Теодора Кръстева
Членове:	Ивайло Младенов Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от Светлин Михайлов Въззивно търговско дело № 20211001000483 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

Образувано е по повод постъпил въззивна жалба от „Обединена българска банка“ АД, с която обжалва решение № 260 024 от 07.01.2021 г., постановено по т.д. № 708/19 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 8 състав, с което е признато за установено на основание чл. 439, вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК, че К. Й. Т. не дължи на “Обединена българска банка” АД по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я., по изпълнителен лист, издаден на 20.05.2011 г. по гр.д. № 749/11 г. по описа на Районен съд - Разлог, следните суми: сумата от 150 000 лева - главница по договор за овърдрафт по разплащателна сметка, сключен на 16.05.2008 г. между “Джи фуудс” ООД (в несъстоятелност) и “Обединена българска банка” АД, сумата от 80 391.07 лева - законна лихва върху главницата за периода от 19.05.2011 г. до 18.04.2019 г., сумата от 6 800 лева - разноски по гражданското дело, поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение след издаването на изпълнителния лист; осъдил е на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК “Обединена българска банка” АД да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 9 487.64 лева и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на 5 лева; осъдил е на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК “Обединена българска банка” АД да заплати на К. Й. Т. сумата от 2 119.26 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение пред СГС, съразмерно с уважената част от исквете и е върната на основание чл. 130, изр. първо от ГПК искова молба с вх. № 53 307/18.04.2019 г., подадена от ищеца К. Й. Т. против ответника “Обединена българска банка” АД, в частта по исквете с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК (главен и евентуален) за установяване недължимостта на сумата от 906 лева - разноски по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я. и сумата от 8 144.38 лева - такси по Тарифата към ЗЧСИ, и е прекратил производството по търговско дело № 708 по описа за 2019 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-8 състав, в тази част.

В жалбата се твърди, че решението е недопустимо, предвид липсата на правен

интерес от предявяването на отрицателния установителен иск. В подкрепа на това твърдение изтъква, че банката не е приемала никакви действия за покриване на задължението на ищцата. Инвокира твърдения, че атакуваното решение е неправилно. В тази връзка твърди, че съдът е приел, че вземането е погасено на 22.10.2019 г., което е неправилно. Твърди, че вземането в размер на 6 800 лв. е погасено чрез прихващане със задължение на банката в размер на 9 240 лв., в частта относно 2 440 лв. от вземането за главница е погасено чрез прихващане със задължение на банката в размер на 9 240 лв. за което е осъдена с определение на Софийски градски съд, остатъкът над 2 440 лв. от главницата са погасени на основание чл.439, ал.2 от ТЗ, предвид произхода на вземането, което е прието в производството по несъстоятелност на „Джи фуудс“ ООД, което производство е прекратено. Твърди, че физическите лица сред които е и ищцата са само поръчители по кредита, поради което с погасяването на вземането спрямо длъжника се погасява и задължението на поръчителите. Оспорва изводите на съда по отношение на тълкуването на закона за момента на изтичането на давността, като твърди, че предявяването на отрицателен установителен иск прекъсва давността. Релевира твърдения, че съдът неправилно е установил правопораждащия факт на вземането. Моли съда да постанови решение, с което да обезсили/отмени атакуваното решение и вместо него да постанови ново, с което да отхвърли претенцията на ищцата. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът К. Й. Т. оспорва подадената въззивна жалба. Твърди, че решението е допустимо, като същата има правен интерес от предявяването на исковете, тъй като срещу нея се води изпълнително производство, по което банката е поискала удостоверение за размера на задълженията, което е представила в исков процес. Твърди, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че е осъществен фактическия състав на погасителната давност. Твърди, че въз основа на издадения изпълнителен лист банката е образувала изпълнително производство, като с молба вх. № 12 294/29.09.2011 г. не е поискала насочване на изпълнителното производство срещу нея. Оспорва и твърдението на банката, че след като на втора страница е посочила е нея, то производството е насочено срещу нея, предвид липсата на същата в титулната част на молбата. Твърди, че изпълнително производство срещу нея не е образувано, а ако се приеме, че такова е образувано, то е прекратено на основание чл.433, т.8 от ГПК към 29.09.2013 г. и следователно не е съществувало към 22.03.2019 г. Твърди, че следва да се зачете по право настъпилата перемпция, поради което извършените действия след този период са недопустими, с оглед практиката на ВКС, както и предвид липсата на доказателства за упълномощаването на ЧСИ да извършва действия, които могат да прекъснат давността. Твърди, че вземането е погасено с приключване на производството по несъстоятелност на длъжника. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди атакуваното като претендира разноски за което представя списък.

Съдът след като се съобрази с доводите изложени в жалбата и обсъди събраните по делото писмени доказателства, съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с атакуваното решение № 260 024 от 07.01.2021 г., постановено по т.д. № 708/19 г. по описа на Софийски

градски съд, Търговско отделение, 8 състав, с което е признато за установено на основание чл. 439, вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК, че К. Й. Т. не дължи на “Обединена българска банка” АД по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я., по изпълнителен лист, издаден на 20.05.2011 г. по гр.д. № 749/11 г. по описа на Районен съд - Разлог, следните суми: сумата от 150 000 лева - главница по договор за овърдрафт по разплащателна сметка, сключен на 16.05.2008 г. между “Джи фуудс” ООД (в несъстоятелност) и “Обединена българска банка” АД, сумата от 80 391.07 лева - законна лихва върху главницата за периода от 19.05.2011 г. до 18.04.2019 г., сумата от 6 800 лева - разноски по гражданското дело, поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение след издаването на изпълнителния лист; осъдил е на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК “Обединена българска банка” АД да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 9 487.64 лева и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на 5 лева; осъдил е на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК “Обединена българска банка” АД да заплати на К. Й. Т. сумата от 2 119.26 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение пред СГС, съразмерно с уважената част от иските и е върната на основание чл. 130, изр. първо от ГПК искова молба с вх. № 53 307/18.04.2019 г., подадена от ищеца К. Й. Т. против ответника “Обединена българска банка” АД, в частта по иските с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК (главен и евентуален) за установяване недължимостта на сумата от 906 лева - разноски по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я. и сумата от 8 144.38 лева - такси по Тарифата към ЗЧСИ, и е прекратил производството по търговско дело № 708 по описа за 2019 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-8 състав, в тази част.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с изпълнителен лист, издаден на 20.05.2011 г. по гр.д. № 749/11 г. по описа на РС - Разлог, са осъдени К. Й. Т., “Джи фуудсС” ООД, Г. П. Л., Б. С. Б., Г. М. С. и А. А. Б., да заплатят солидарно на кредитора “Обединена българска банка” АД, сумата от 150 000 лева, представляваща частична главница от цялата просрочена главница, ведно със законната лихва за забава за периода от датата на депозирание на заявлението пред съда – 19.05.2011 г. до изплащане на вземането, сумата от 3 000 лева, съставляваща дължима държавна такса, както и сумата от 1 950 лева, съставляваща юрисконсултско възнаграждение за защита в производството по издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист. Изпълнителният лист е издаден въз основа на заповедта за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, издадена на 20.05.2011 г. по гр.д. № 749/11 г. по описа на РС - Разлог, в която е посочено, че вземането произтича от договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 16.05.2008 г.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че въз основа на издадения изпълнителен лист и по молба на “Обединена българска банка” АД от 29.09.2011 г., е образувано изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я., с рег. № 711 на КЧСИ. Наведените твърдения за необразуване на изпълнителното производство срещу ищцата, предвид факта, че същата не е посочена в молбата по чл. 426, ал. 1 от ГПК съдът намира за неоснователни. Безспорно в титулната част на молбата същата не е посочена, но се установява, че в отправеното искане до съдебния изпълнител (петитума) същата е посочена на стр. 2 от молбата, като банката възискател претендира да се пристъпи към принудително изпълнение срещу длъжниците по изпълнителния лист, включително и изрично е посочен длъжникът К. Й. Т..

Не се спори между страните, а се установява и от представеното от ищеца удостоверение с изх. № 7 566/22.03.2019 г. по изпълнително дело № 20117110400704, че задължението по делото към 22.03.2019 г. е в общ размер на 245 116.45 лева, от които главница в размер на 150 000 лева, ведно със законна лихва в размер на 79 226.07 лева за периода 19.05.2011 г. - 22.03.2019 г., разноски по гражданското дело в размер на 6 800 лева, разноски по изпълнителното дело в размер на 906 лева и такси по Тарифата към ЗЧСИ в размер на 8 144.38 лева.

Не се спори между страните, а се установява и от представеният списък на приети предявени вземания на кредиторите на “Джи фуудс” ООД по т.д. № 123/11 г. по описа на Окръжен съд - Благоевград, че в производството по несъстоятелност на длъжника търговско дружество е прието вземане на кредитора “Обединена българска банка” АД в общ размер на 425 430.35 лева, ведно със законната и договорната лихва до окончателното плащане, с основание - договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 16.05.2008 г. Не се спори, а се установява и от представеното определение от 03.02.2012 г., постановено по т.д. № 123/11 г. по описа на Окръжен съд - Благоевград, че включените в списъците вземания, вкл. и на ответника са одобрени от съда по несъстоятелността.

Не се спори между страните, а се установява и от решение от 18.12.2018 г. по т.д. № 123/11 г. по описа на ОС - Благоевград, че съдът е прекратил производството по несъстоятелност на длъжника “Джи фуудс” ООД (в несъстоятелност) поради изчерпване на масата на несъстоятелността. Не се спори, а се установява и от представеното решение от 16.05.2019 г., постановено по т.д. № 123/11 г. по описа на ОС - Благоевград, че съдът е допуснал поправка на явна фактическа грешка в решение № 5 486/04.18.2018 г. по същото дело, като освен прекратяването на производството да се чете и заличаване от търговския регистър на “Джи фуудс” ООД (в несъстоятелност). От служебно извършената от първоинстанционния съд справка по партидата на “Джи фуудс” ООД (в несъстоятелност) в Търговския регистър се установява, че дружеството е заличено на 12.06.2019 г. с вписване № 20190612124330.

Не се спори между страните, а се установява и от представеното решение от 07.05.2014 г., постановено по гр.д. № 3 777/12 г. по описа на Софийски градски съд, 1-12 състав, влязло в сила на 22.10.2014 г., че съдът е признал за установено по иска на “Обединена българска банка” АД против К. Й. Т. с правно основание чл. 422 от ГПК съществуването на частично вземане в размер на сумите: 150 000 лева (частична главница), законна лихва върху посочената главница след 19.05.2011 г.; държавна такса и съдебни разноски, които вземания са визирани в заповед за изпълнение и изпълнителен лист, издадени от РС - Разлог по гр.д. № 749/2011 г. (лист 98-99 от делото). Не се спори, а се установява и от представеният изпълнителен лист, че по делото са присъдени разноски.

Не се спори, а се установява и от представеното удостоверение с изх. № 9 235/08.04.2019 г., издадено по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П.

- Я., че с молба с вх. № 13 741/25.05.2018 г. взыскателят “Обединена българска банка” АД е поискала последното по делото принудително действие, а именно: налагане на заповест за изпълнение на вземанията на длъжника К. Й. Т., които има в качеството на взыскател по изпълнително дело № 20189240400261 по описа на ЧСИ Г. К. с рег. № ***.

Не се спори, а се установява и от представената молба с вх. № 26 327/27.09.2019 г. до ЧСИ Д. П. - Я., че взыскателят е поискал да бъде прекратено изпълнителното дело поради влизане в сила на 29.05.2019 г. на решение по т.д. № 20111200100123 на Окръжен съд - Благоевград за заличаване на кредитополучателя “Джи фуудс” ООД. Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с постановление за прекратяване на изпълнителното дело от 01.10.2019 г., същото е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 от ГПК.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че със съобщение с изх. № 9 267/08.04.2019 г. по горепосоченото изпълнително дело, изпратено до ищцата, съдебният изпълнител я уведомил, че е оставена без уважение молбата ѝ за прекратяване на производството по изпълнителното дело на основание чл.433, ал. 1, т. 8 от ГПК, тъй като не е изтекъл предвидения в разпоредбата срок. Не се спори, а се установява и от решение от 25.11.2019 г., постановено по в.гр.д. № 1 809/19 г. по описа на Варненски окръжен съд, че е оставена без уважение жалбата на ищцата срещу действия на ЧСИ Д. П. - Я., изразяващи се в отказ да прекрати изпълнителното дело поради настъпила по силата на закона перемпция.

Не се спори, а се установява и от разпореждане на ЧСИ на лист 93 от приложеното изпълнително дело, че на 19.10.2011 г. е наложен заповест върху трудовото възнаграждение на длъжника К.Й. К..

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с молба с вх. № 02 265/02.02.2015 г. по описа на ЧСИ Д. П. - Я. взыскателят е поискал да бъде присъединено по изпълнителното дело и вземането му към длъжника К.Й. К. за сумата от 6 800 лева въз основа на изпълнителен лист, издаден на 12.01.2015 г. по гр.д. № 3 777/12 г. по описа на СГС, I Г.О., 12 състав.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с молба с вх. № 3 877/25.01.2016 г. по изпълнителното дело е поискано от взыскателя да се направи справка за трудови договори/съответно справка за пенсия по отношение на длъжниците-физически лица и ако бъдат установени такива, да се наложи заповест върху същите. Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с молба с вх. № 4 756/01.02.2016 г. по изпълнителното дело взыскателят е поискал да бъде извършена справка в НОИ дали длъжниците - физически лица получават трудово възнаграждение/пенсия и да бъдат наложени заповести върху същите.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че 9с молба с вх. № 13 741/25.05.2018 г. по изпълнителното дело взыскателят “Обединена българска банка” АД е поискал да бъде наложен заповест на вземането на длъжника К.Й. К. по изпълнително дело № 20189240400261 по описа на ЧСИ Г. К., както и че заповестът върху вземания на ищцата по изпълнително дело е наложен с постановление от 28.05.2018 г. по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я..

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че с молба с вх. № 26 327/27.09.2019 г. по описа на ЧСИ Д. П. - Я., вискателят е поискал да бъде прекратено изпълнително дело № 20117110400704 на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 от ГПК, с оглед постановено решение по т.д. № 20111200100123 на Окръжен съд - Благоевград за заличаване от Търговския регистър на кредитополучателя "Джи фуудс" ООД, влязло в сила на 29.05.2019 г. и вписано в Търговския регистър на 12.06.2019 г., а от представеното постановление от 01.10.2019 г. на ЧСИ Д. П. - Я. се установява, че изпълнителното производство е прекратено, на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 от ГПК.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Видно от обстоятелствената част и петитума на исковата молба ищецът е предявил иск с правно основание чл.439, ал.1, вр.чл.124, ал.1 от ГПК, с искане да се признае за установено, К. Й. Т. не дължи на "Обединена българска банка" АД по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я., по изпълнителен лист, издаден на 20.05.2011 г. по гр.д. № 749/11 г. по описа на Районен съд - Разлог, следните суми: сумата от 150 000 лева - главница по договор за овърдрафт по разплащателна сметка, сключен на 16.05.2008 г. между "Джи фуудс" ООД (в несъстоятелност) и "Обединена българска банка" АД, сумата от 80 391.07 лева - законна лихва върху главницата за периода от 19.05.2011 г. до 18.04.2019 г., сумата от 6 800 лева - разноски по гражданското дело, поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение след издаването на изпълнителния лист.

С атакуваното решение № 260 024 от 07.01.2021 г., постановено по т.д. № 708/19 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 8 състав, с което е признато за установено на основание чл. 439, вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК, че К. Й. Т. не дължи на "Обединена българска банка" АД по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я., по изпълнителен лист, издаден на 20.05.2011 г. по гр.д. № 749/11 г. по описа на Районен съд - Разлог, следните суми: сумата от 150 000 лева - главница по договор за овърдрафт по разплащателна сметка, сключен на 16.05.2008 г. между "Джи фуудс" ООД (в несъстоятелност) и "Обединена българска банка" АД, сумата от 80 391.07 лева - законна лихва върху главницата за периода от 19.05.2011 г. до 18.04.2019 г., сумата от 6 800 лева - разноски по гражданското дело, поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение след издаването на изпълнителния лист; осъдил е на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК "Обединена българска банка" АД да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 9 487.64 лева и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на 5 лева; осъдил е на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК "Обединена българска банка" АД да заплати на К. Й. Т. сумата от 2 119.26 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение пред СГС, съразмерно с уважената част от исковите и е върната на основание чл. 130, изр. първо от ГПК искова молба с вх. № 53 307/18.04.2019 г., подадена от ищеца К. Й. Т. против ответника "Обединена българска банка" АД, в частта по исковите с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК (главен и евентуален) за установяване недължимостта на сумата от 906 лева - разноски по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я. и сумата от 8 144.38 лева - такси по Тарифата към ЗЧСИ, и е прекратил производството по търговско дело № 708 по описа за 2019 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-8 състав, в тази част.

Решението е атакувано само в частта, в която е уважен предявеният отрицателен установителен иск, поради което същото е влязло в частта, в която е върната на основание чл. 130, изр. първо от ГПК искова молба с вх. № 53 307/18.04.2019 г., подадена от

ищеца К. Й. Т. против ответника “Обединена българска банка” АД, в частта по исковете с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК (главен и евентуален) за установяване недължимостта на сумата от 906 лева - разноси по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я. и сумата от 8 144.38 лева - такси по Тарифата към ЗЧСИ, и е прекратено производството по търговско дело № 708 по описа за 2019 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-8 състав, в тази част.

По допустимостта и основателността на подадената жалба:

По отношение на допустимостта на подадената жалба съдът намира, че същата е подадена от легитимирано лице, в установените от закона срокове, поради което е процесуално допустима.

По отношение на наведените доводи за недопустимост на постановеното решение, предвид липсата на положителна процесуална предпоставка за предявяването на отрицателния установителен иск с правно основание чл.439, ал.1, вр.чл.124, ал.1 от ГПК съдът намира следното:

Основанията за недопустимост на съдебното решение са изброени в т. 9 на ППВС № 1/85 г. Посочената задължителна практика очертава хипотезите, при които решението е недопустимо, поради липса на право на иск, ненадлежащото му упражняване, оттегляне и отказ от иска, липса на искане за възобновяване на производството, спряно по взаимно съгласие, по устно предявен иск. В т. 9 от ППВС е посочено, че в тези случаи втората инстанция трябва да обезсили решението и да прекрати производството, а в случаите на недопустимост, поради неподведомственост или родова неподсъдност на спора, второинстанционният съд, следва да се изпрати делото за разглеждане на компетентния орган или съд. В случаите, когато съдът не е разгледал иска на предявеното основание, или е разгледал иск, който не е предявен, вместо предявения такъв, решението е недопустимо и втората инстанция, като го обезсили, изпраща делото на първоинстанционния съд, за да разгледа предявения иск. В конкретния случай се твърди от въззивника-ответник, че за ищеца липсва право на иск, предвид липсата на абсолютна процесуална предпоставка за упражняването на правото на иск – наличието на правен интерес. Наличието на правен интерес от предявения иск е абсолютна положителна процесуална предпоставка, респективно липсата на такъв обуславя недопустимост на иска.

Съгласно чл. 439, ал. 1 ГПК длъжникът може да оспорва изпълнението чрез иск, който съобразно, ал. 2 може да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Предмет на отрицателния установителен иск е недължимостта на изпълняемото материално право, основана на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, т. е. недължимост на вземането, предмет на издадения изпълнителен лист, въз основа на който е образувано изпълнителното дело. Съответно на предмета на отрицателния установителен иск надлежно процесуално легитимирани страни в исковото производство са носителите на оспорваното материално право - длъжникът като ищец и вискателят като ответник.

Измежду общите абсолютни положителни процесуални предпоставки за допустимост на предявен отрицателен установителен иск за недължимост на вземане са наличието на активна процесуална легитимация и правен интерес. Правният интерес от воденето на отрицателен установителен иск в такъв случай следва да е обоснован от ищеца, отричащ спорното право в отношенията между субектите на правоотношението, с твърдения, позволяващи да се приеме, че евентуално положително за него решение би постигнало определения, целен от него, правен резултат, защитавайки непосредствено правната му сфера. С този иск се цели установяване несъществуването на изпълняемото право, като при уважаването му изпълнителният процес следва да бъде прекратен. Именно в прекратяване на воденото, въз основа на несъдебно изпълнително основание, принудително изпълнение се състои защитата, която се търси с отрицателния установителен иск за несъществуване на вземането. С прекратяване на изпълнителното производство с влязло в сила постановление на съдебния изпълнител, ще бъдат отменени извършените изпълнителни действия, съответно заличени с обратна сила правните последици от тези действия в пределите, очертани от законодателя в чл. 433, ал. 2 и ал. 3 ГПК. В това се състои правния интерес на ищеца да предяви отрицателен установителен иск чрез който да оспорва принудителното изпълнение.

За наличието на правен интерес от предявеният иск съдът следи служебно както към момента на предявяването на същия, така и в течение на процеса. Наличието на правен интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на установителните иски, за която съдът следи служебно не само към момента на предявяване на иска и осъществяване на преценката по чл. 130 ГПК, но и до приключване на съдебното производство. Ако се осъществяват факти, вследствие на които правния интерес отпадне, производството става недопустимо и съдът е длъжен да отчете тези факти на основание чл. 235, ал. 3 ГПК и да прекрати делото.

В конкретния случай, видно от неоспорените от страните писмени доказателства изпълнителното производство е прекратено с постановление от 01.10.2019 г. на основание чл.433, ал.1, т.2 от ГПК, като съдебния изпълнител е разпоредил вдигане на наложените запови и заличаване на наложената възбрана. С оглед осъществяването на този факт, които е в основата на правния интерес от предявяването на отрицателен установителен иск за установяване на несъществуване на изпълняемото право, които е настъпил в течение на процеса и който следва да бъде зачетен от съда (чл.235, ал.3 ГПК), настоящият съдебен състав намира правния интерес от предявеният иск е отпаднал, тъй като е настъпил целения с предявяването на иска правен резултат.

С оглед на изложеното съдът намира, че атакуваното решение е недопустимо, предвид липсата на право на иск на ищцата и неговото ненадлежно упражняване. Това е така, тъй като условията от които зависи съществуването и надлежното упражняване на правото на иск са процесуалните предпоставки. Сред абсолютните положителни процесуални предпоставки за допустимост на предявен отрицателен установителен иск за

недължимост на вземане е наличието на правен интерес.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че атакуваното решение е недопустимо и като такова следва да се обезсили, а производството по предявеният от ищцата иск се прекрати.

По отношение на изявлението за разноси съдът намира, че такива се дължат на въззивника, но предвид липсата на изявления в тази насока не следва да се присъждат.

Водим от гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260 024 от 07.01.2021 г., постановено по т.д. № 708/19 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 8 състав, в частта, в която е признато за установено на основание чл. 439, вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК, че К. Й. Т. не дължи на “Обединена българска банка” АД по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я., по изпълнителен лист, издаден на 20.05.2011 г. по гр.д. № 749/11 г. по описа на Районен съд - Разлог, следните суми: сумата от 150 000 лева - главница по договор за овърдрафт по разплащателна сметка, сключен на 16.05.2008 г. между “Джи фуудс” ООД (в несъстоятелност) и “Обединена българска банка” АД, сумата от 80 391.07 лева - законна лихва върху главницата за периода от 19.05.2011 г. до 18.04.2019 г., сумата от 6 800 лева - разноси по гражданското дело, поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение след издаването на изпълнителния лист; осъдил е на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК “Обединена българска банка” АД да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 9 487.64 лева и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на 5 лева; осъдил е на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК “Обединена българска банка” АД да заплати на К. Й. Т. сумата от 2 119.26 лева, представляваща разноси по делото за адвокатско възнаграждение пред СГС, съразмерно с уважената част от исковете, като *недопустимо*.

ПРЕКРАТЯВА производството по предявеният от К. Й. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. ***, ж.к. “***”, бл. ****, ет. *, ап. ** *срещу* „Обединена българска банка“ АД, ЕИК 000694959, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Триадица”, бул. “Витоша” № 89Б иск с правно основание чл.439, ал.1, вр.чл.124, ал.1 от ГПК, с искане да се признае за установено, К. Й. Т. не дължи на “Обединена българска банка” АД по изпълнително дело № 20117110400704 по описа на ЧСИ Д. П. - Я., по изпълнителен лист, издаден на 20.05.2011 г. по гр.д. № 749/11 г. по описа на Районен съд - Разлог, следните суми: сумата от 150 000 лева - главница по договор за овърдрафт по разплащателна сметка, сключен на 16.05.2008 г. между “Джи фуудс” ООД (в несъстоятелност) и “Обединена българска банка” АД, сумата от 80 391.07 лева - законна лихва върху главницата за периода от 19.05.2011 г. до 18.04.2019 г., сумата от 6 800 лева -

разноски по гражданското дело, поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение след издаването на изпълнителния лист, като *недопустим*.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от съобщението за изготвянето му до страните пред Върховния касационен съд, при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____